

[Forsvarsministeren.]

opgave at søge at finde den rette Balance mellem de Forpligtelser af international Karakter, som vort Medlemskab af De Forenede Nationer automatisk vil paalægge os, og de Hensyn, vi som selvstændig Stat skylder os selv at varetage ved Hævdelsen af vor statslige og nationale Suverænitet. Det er ud fra disse Forudsætninger, det nu fremsatte Lovforslag er udarbejdet.

Efter Sædvane er det foreslaaet, at den Kommission, der skulde blive Resultatet af Lovforslagets Vedtagelse, nedsættes paa den Maade, at Rigsdagen vælger det overvejende Antal af dens Medlemmer, medens Formanden udpeges af Regeringen. Endvidere tilforordnes der Kommissionen en Række sagkyndige Repræsentanter for alle de forskellige Dele af Værnene: Hær, Marine og Luftvaaben, ligesom man har fundet det rigtigt at lade en tilforordnet fra Udenrigsministeriet tiltræde Kommissionen. Det sidste er foreslaaet ud fra den — synes jeg i hvert Fald — naturlige Begrundelse, at et Lands Udenrigspolitik og Forsvarspolitik maa passe til hinanden som Haand i Handske.

Der er i det andet høje Ting med Hensyn til Spørgsmaalet om Udpegningen af sagkyndige fremsat Ønske om, at hver af de to forhandlingsberettigede Organisationer for bl. a. Hærens Officierer og Marinens Kvartermestre skal have en særlig Repræsentant Side om Side med de andre sagkyndige, og man har i det andet høje Ting understreget, at det i og for sig ikke er Meningen at lade disse Repræsentanter tiltræde Kommissionen paa Fagforeningsbasis, men at de skal udvælges efter deres saglige og militære Kvalifikationer. Dette Ønske fra det andet høje Tings Side har jeg erklæret mig indforstaaet med og villig til at bøje mig for.

Formaalet med Kommissionens Arbejde er angivet i § 2, hvor man understreger, at det vigtigste er at finde frem til en ny Ordning af Danmarks Forsvar under Hensyntagen til vort Lands Stilling som Medlem af De Forenede Nationers Organisation og naturligvis under Hensyn til vor Stilling som suveræn Stat. Der er i Paragraffen peget paa visse bestemte Forhold, som man ønsker, Kommissionen skal tage Stilling til i den Betænkning, den til sin Tid skal afgive, men jeg vil gerne over for det høje Landsting, ligesom jeg har gjort det over for det høje Folketing, understrege, at der ikke heri er sagt noget om, at vort Program skulde være, om jeg saa maa sige, udtømt med det, der er sagt i Paragraffen. Det siger sig selv, at intet Emne, som maatte være af Betydning for vort Forsvars Opbygning

i den kommende Tid, vil være udelukket fra Kommissionens Forhandlinger. Der er f. Eks. Spørgsmaalet om Oprettelse af Hjemmeværn. Det er jo et Forhold, der drøftes meget i Øjeblikket, og under de Forhandlinger, som jeg har ført med dem, der repræsenterer Hjemmeværnsforeningerne, har jeg nøje understreget Gang paa Gang, at man vel i Øjeblikket kan oprette Hjemmeværnsforeninger, eventuelt med Statens Støtte, for saa vidt Rigsdagen vil bevilge Midler dertil, men at dette paa intet Punkt kan præjudicere en fremtidig Ordning med Hensyn til Indretning af et Hjemmeværn. Hjemmeværnsforeninger og Hjemmeværn er to forskellige Ting, og det bliver Rigsdagens Opgave, i første Omgang Kommissionens Opgave, at finde frem til de Former, man i saa Henseende maatte anse for at være de rigtige.

Endelig er der i § 3 visse Detailbestemmelser om, hvorledes man skal gaa frem for at sikre de forskellige Organisationer Adgang til over for Kommissionen at gøre deres Indflydelse gældende og fremsætte deres Ønsker vedrørende de Spørgsmaal, der kommer til at vedrøre den fremtidige Personelordning. De øvrige Bestemmelser i Lovforslaget tiltrænger vist ingen Kommentar.

Dette Lovforslag er i Dag vedtaget enstemmigt af det høje Folketing uden nogen som helst Ændringer fra dets Fremsættelse indtil nu. Det er jo ikke noget usædvanligt, at man nedsætter Forsvarskommissioner i Danmark. I indeværende Aarhundrede har der været nedsat to store Forsvarskommissioner foruden nogle mindre Udvalg, som nu og da har forberedt Ændringer i Lovgivningen om Forsvarets Ordning. Baade sagligt og politisk forekommer det mig, at der aldrig har været større Begrundelse end nu for at nedsætte en Forsvarskommission. De internationale Forholds Udvikling og Karakter, vore egne Erfaringer under Krigen og Besættelsen, hele Krigsteknikkens Revolutionering og dens Indflydelse paa Forsvarsmuligheder og Forsvarsbetingelser baade for store og mindre Lande, Spørgsmaalet om den mest formaalstjenlige og effektive Organisation af Hær, Søværn og Luftvaabenproblemet og om et Hjemmeværns Inkorporering i den militære Organisation, alt dette og adskilligt mere er, forekommer det mig, tilstrækkelig Begrundelse for, at en ny Forsvarskommission paa Baggrund af den afsluttede Verdenskrigs mangehaande Erfaringer for baade store og smaa Stater fordomsfrit gaar til Løsning af den Opgave, som foreligger for os.

Der har jo sædvanligvis staaet megen Gny om Forsvarsordningernes Indretning i